

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Αθήνα, 10/01/2025

Αριθμός απόφασης: 36

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Τμήμα : Α2 Επανεξέτασης
Ταχ. Δ/νση : Φιλαδελφείας 8 & Σάμου
Ταχ. Κώδικας : 10440 - Αθήνα
Τηλέφωνο : 2131312350
E-mail : ded.ath@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 72 του Ν. 5104/2024 «Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις.»(ΦΕΚ Α' 58)

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ)».

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων.

δ. Της με αριθμό Α.1165/22.11.2022 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ).

2. Την ΠΟΛ 1069/04-03-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Τη με αριθμό Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της, κατοίκου κατά της με αριθ.οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξης επιβολής προστίμου, φορολογικού έτους 2018 του 4^{ου} ΕΛ.ΚΕ ΑΤΤΙΚΗΣ, και τα σχετιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5. Την ως άνω πράξη, της οποίας ζητείται η ακύρωση, άλλως η τροποποίηση και την οικεία έκθεση ελέγχου.

6. Τις απόψεις του Προϊσταμένου του 4^{ου} ΕΛ.ΚΕ ΑΤΤΙΚΗΣ.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α2 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσηςκαι με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της, η οποία υποβλήθηκε εμπρόθεσμα και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

- Με τη με αριθ. οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξη επιβολής προστίμου, φορολογικού έτους 2018, του Προϊσταμένου του 4^{ου} ΕΛ.ΚΕ ΑΤΤΙΚΗΣ, καταλογίστηκε στην προσφεύγουσα διαφορά φόρου ποσού 53.239,09 ευρώ, πλέον πρόστιμο άρθρου 54 ν.4987/2022 (ΚΦΔ) ποσού 26.619,55 ευρώ, πλέον ειδική εισφορά αλληλεγγύης ποσού 11.870,75 ευρώ, ήτοι συνολικό ποσό για καταβολή, 91.729,39 ευρώ.

Η ανωτέρω πράξη εδράζεται επί της απόέκθεσης μερικού ελέγχου προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, του Προϊστάμενου του 4^{ου} ΕΛ.ΚΕ ΑΤΤΙΚΗΣ.

ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Δυνάμει των με αριθ.καιεντολών ελέγχου, του Προϊσταμένου του 4^{ου} ΕΛ.ΚΕ ΑΤΤΙΚΗΣ, διενεργήθηκε στην προσφεύγουσα μερικός έλεγχος φορολογίας εισοδήματος, φορολογικού έτους 2018. Στα πλαίσια του ανωτέρω ελέγχου διενεργήθηκε επεξεργασία των κινήσεων των τραπεζικών λογαριασμών στους οποίους είναι δικαιούχος/συνδικαιούχος η προσφεύγουσα για το χρονικό διάστημα 01/01/2018-31/12/2018, που περιήλθαν στην ελεγκτική αρχή σε ηλεκτρονική μορφή από το Σύστημα Μητρώου Τραπεζικών Λογαριασμών και Λογαριασμών Πληρωμών (Σ.Μ.Τ.Λ. και Λ.Π.), σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στην με αριθ. πρωτ. Α1055/2019 Απόφαση, κατόπιν σχετικού αιτήματος της Υπηρεσίας.

Από την επεξεργασία των τραπεζικών λογαριασμών, ο έλεγχος κατέληξε σε συγκεκριμένο πλήθος πιστώσεων, χρηματικών ποσών στους τραπεζικούς λογαριασμούς της προσφεύγουσας, για το ελεγχόμενο έτος 2018, που δεν συσχετίστηκαν με προγενέστερες χρεώσεις και τις οποίες χαρακτήρισε «πρωτογενείς».

Με τα με αριθ. πρωτ.αιτήματα παροχής πληροφοριών του άρθρου 14 του ν.4987/2022, η προσφεύγουσα κλήθηκε να προσκομίσει αποδεικτικά στοιχεία και πληροφορίες για την πραγματική πηγή προέλευσης ή αιτία των εν λόγω πιστώσεων, καθώς και ότι τα ποσά αυτά έχουν φορολογηθεί με συγκεκριμένες διατάξεις ή απαλλάσσονται του φόρου. Ο έλεγχος, αφού έλαβε υπόψη τους ισχυρισμούς που διατύπωσε στο με αριθ. πρωτ.υπόμνημα της η ελεγχόμενη, και τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε για την αιτιολόγηση των πιστωθέντων ποσών στους τραπεζικούς λογαριασμούς της, διαπίστωσε ότι τα χρηματικά ποσά των πιστώσεων δεν δικαιολογήθηκαν επαρκώς, αφού δεν αποδείχτηκε η πηγή και η αιτία προέλευσης τους και λογίσθηκαν ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 παρ. 4 σε συνδυασμό με το άρθρο 39 του Ν. 4987/2022, τα οποία ανέρχονται για τη χρήση 2018 στο συνολικό ποσό των 161.330,57 ευρώ (151.555,57€ + 9.775,00€).

Εν συνεχεία, ο έλεγχος προέβη στη σύνταξη του με αριθμού Σημειώματος Διαπιστώσεων Ελέγχου - Κλήση προς Ακρόαση του άρθρου 28 του Κ.Φ.Δ, το οποίο κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα με συνημμένη την προσωρινή πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος, φορολογικού έτους 2018, προκειμένου να καταθέσει τις απόψεις της εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας των είκοσι ημερών.

Επί του ως άνω Σημειώματος Διαπιστώσεων Ελέγχου, η προσφεύγουσα ανταποκρίθηκε προσκομίζοντας το με αριθ. πρωτ.υπόμνημά της, εκφράζοντας τις απόψεις της. Οι ισχυρισμοί της, ως προς τις αναπιολόγητες πιστώσεις, δεν έγιναν δεκτές από τον έλεγχο και προσδιορίστηκε εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας συνολικού ποσού 161.330,57 ευρώ (151.555,57€ + 9.775,00€) για το φορολογικό έτος 2018, όπως αποτυπώνεται και στην απόοικεία έκθεση ελέγχου του Προϊσταμένου του 4^{ου} ΕΛ.ΚΕ ΑΤΤΙΚΗΣ, συνεπεία της οποίας εκδόθηκε η ως άνω προσβαλλόμενη πράξη φόρου εισοδήματος, φορολογικού έτους 2018.

Η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση ή άλλως την τροποποίηση της προσβαλλόμενης πράξης του Προϊσταμένου του 4^{ου} ΕΛ.ΚΕ ΑΤΤΙΚΗΣ, προβάλλοντας τους κάτωθι ισχυρισμούς:

1. Αποστέρηση πρόσβασης σε επικαλούμενα έγγραφα του φακέλου και παραβίαση του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης του διοικούμενου. Συγκεκριμένα,
 - Ο έλεγχος αφενός μεν αρνήθηκε να ικανοποιήσει το αίτημα της περί ακροάσεως που αιτήθηκε μέσα από το έγγραφο απόψεών της, αφετέρου δε εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη μέσα σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, ήτοι μίας εβδομάδας, μετά την κατάθεση των εγγραφών απόψεων της, και
 - Ο έλεγχος της στέρησε τόσο την πρόσβαση στο σύνολο των στοιχείων του φακέλου και τη λήψη αντιγράφων, όσο και τη μη επισύναψη και κοινοποίηση 7 επικαλούμενων συνημμένων εγγράφων, τα οποία δεν συγκοινοποιήθηκαν με την προσβαλλόμενη πράξη.
2. Αοριστία και ανεπαρκής αιτιολογία των προσβαλλόμενων πράξεων. Ειδικότερα.
 - Ο έλεγχος εσφαλμένα και μη ορθά, χωρίς επαρκή και ειδική αιτιολόγηση θεώρησε ότι οι πιστώσεις συνολικού ποσού 9.775,00 ευρώ, που βρέθηκαν σε τραπεζικό λογαριασμό της, ήτοι τα εισερχόμενα εμβάσματα από τη μητέρα της, και οι συναλλαγές με υπαλλήλους της εταιρείαςείναι αγνώστου προελεύσεως.
 - Ο έλεγχος εσφαλμένα απέρριψε το από 29/08/2018 Ιδιωτικό Συμφωνητικό Δανείου που συνάφθηκε μεταξύ της προσφεύγουσας και τουμε το οποίο έλαβε το ποσό των 200.000,00€ ως δάνειο.
3. Νομική, ουσιαστική αβασιμότητα και καταχρηστικότητα ενεργειών της Φορολογικής Αρχής,
4. Παράβαση της αρχής της αναλογικότητας, και
5. Να κληθεί να παραστεί ενώπιον της Υπηρεσίας μας κατά τη συζήτηση της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής προς ανάπτυξη των ισχυρισμών της.

Ως προς τον 1^ο προβαλλόμενο λόγο.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ.1 & 2 του άρθρου 5 «Κοινοποίηση πράξεων και λοιπών εγγράφων από τη Φορολογική Διοίκηση » του ν. 5104/2024, ορίζεται ότι:

«1. Η κοινοποίηση πράξεων και λοιπών εγγράφων που εκδίδει σύμφωνα με τον Κώδικα η Φορολογική Διοίκηση, γίνεται με ψηφιακά μέσα με την επιφύλαξη της παρ. 7 του παρόντος και της παρ. 2 του άρθρου 83.

2. Αν η πράξη ή το έγγραφο αφορά φυσικό πρόσωπο, η ψηφιακή κοινοποίηση συντελείται με την ανάρτησή τους στον λογαριασμό του εν λόγω προσώπου ή του νόμιμου αντιπροσώπου του ή του φορολογικού εκπροσώπου του ή του φορολογικού αντιπροσώπου του στο πληροφοριακό σύστημα της Φορολογικής Διοίκησης και την ηλεκτρονική ειδοποίηση στη δηλωθείσα διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του.».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ.1 του άρθρου 33 «Διαδικασία προσδιορισμού φόρου μετά το πέρας του φορολογικού ελέγχου » του ν. 5104/2024, ορίζεται ότι:

«1. Η Φορολογική Διοίκηση κοινοποιεί στον φορολογούμενο το σημείωμα διαπιστώσεων και τον αντίστοιχο προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου. Ο φορολογούμενος με αίτησή του λαμβάνει αντίγραφα των εγγράφων, στα οποία βασίζεται ο προσωρινός διορθωτικός προσδιορισμός φόρου. Ο φορολογούμενος διατυπώνει εγγράφως τις απόψεις του, σχετικά με τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από την κοινοποίηση του σημειώματος διαπιστώσεων και του προσωρινού διορθωτικού προσδιορισμού φόρου.

2. Μέσα σε ένα (1) μήνα από την ημερομηνία παραλαβής των απόψεων του φορολογούμενου ή την εκπνοή της προθεσμίας της παρ. 1, η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει την οριστική πράξη προσδιορισμού φόρου. Η έκθεση ελέγχου συντάσσεται με βάση το σημείωμα διαπιστώσεων και τις απόψεις του φορολογούμενου και περιλαμβάνει εμπεριστατωμένα και αιτιολογημένα τα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις, τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό του φόρου. Με την οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου δεν μπορεί να προσδιορίζεται φόρος υψηλότερος αυτού που προσδιορίζεται με τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου. Η έκθεση ελέγχου και η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου κοινοποιούνται στον φορολογούμενο.».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ.1 & 3 του άρθρου 5 «Πρόσβαση σε έγγραφα» του ν. 2690/1999 (ΚΔΔ/σίας), ορίζεται ότι:

«1. Κάθε ενδιαφερόμενος έχει το δικαίωμα, ύστερα από γραπτή αίτησή του, να λαμβάνει γνώση των διοικητικών εγγράφων. Ως διοικητικά έγγραφα νοούνται όσα συντάσσονται από τις δημόσιες υπηρεσίες, όπως εκθέσεις, μελέτες, πρακτικά, στατιστικά στοιχεία, εγκύκλιες οδηγίες, απαντήσεις της Διοίκησης, γνωμοδοτήσεις και αποφάσεις.[...]

3. Το δικαίωμα των παρ. 1 και 2 ασκείται:

α) με μελέτη του εγγράφου στο κατάστημα της υπηρεσίας, ή

β) με χορήγηση αντιγράφου, εκτός αν η αναπαραγωγή τούτου μπορεί να βλάψει το πρωτότυπο.

Η σχετική δαπάνη αναπαραγωγής βαρύνει τον αιτούντα, εκτός αν ο νόμος ορίζει διαφορετικά.».

Επειδή, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται τα κάτωθι:

- Ο έλεγχος αφενός μεν αρνήθηκε να ικανοποιήσει το αίτημα της περί ακροάσεως που αιτήθηκε μέσα από το έγγραφο απόψεών της, αφετέρου δε εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη μέσα σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, ήτοι μίας εβδομάδας, μετά την κατάθεση των εγγράφων απόψεών της, και
- Ο έλεγχος της στέρησε τόσο την πρόσβαση στο σύνολο των στοιχείων του φακέλου και τη λήψη αντιγράφων, όσο και τη μη επισύναψη και κοινοποίηση 7 επικαλούμενων συνημμένων εγγράφων, τα οποία δεν συγκοινοποιήθηκαν με την προσβαλλόμενη πράξη.

Επειδή, σύμφωνα με την απόέκθεση απόψεων του 4^{ου} ΕΛ.ΚΕ ΑΤΤΙΚΗΣ αναφέρεται ότι :

«Η Υπηρεσία μας κοινοποίησε το υπ' αρ.Σημείωμα Διαπιστώσεων Ελέγχου και τον υπ' αρ.Προσωρινό Διορθωτικό Προσδιορισμό Φόρου Εισοδήματος Φορολογικού Έτους 2018, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του Κ.Φ.Δ., ψηφιακά με ανάρτηση στον λογαριασμό της Προσφεύγουσας στο πληροφοριακό σύστημα της Φορολογικής Διοίκησης (στις 05/07/2024 ώρα 11:36:05) και με ηλεκτρονική ειδοποίηση στη δηλωθείσα διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της Προσφεύγουσας στις 05/07/2024 ώρα 11:45:18 και η Προσφεύγουσα ανέγνωσε αυτά στις 05/07/2024 ώρα 19:13:59. Η Προσφεύγουσα κατέθεσε στην Υπηρεσία μας τις υπ' αρ. πρ.Απόψεις Υπόμνημά της επί του ανωτέρω Σ.Δ.Ε.».

Επειδή, σύμφωνα με την απόέκθεση μερικού επιτόπιου ελέγχου προσδιορισμού φόρου εισοδήματος του 4^{ου} ΕΛ.ΚΕ ΑΤΤΙΚΗΣ αναφέρεται ότι :

«[...] ο Έλεγχος βασίστηκε :

1. στα στοιχεία που απέστειλε η ίδια η ελεγχόμενη μέσω του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου κατόπιν των αιτημάτων του άρθρου 14 του ΚΦΔ, που της κοινοποίησε ηλεκτρονικά η υπηρεσία μας, τα οποία η ελεγχόμενη έλαβε γνώση άμεσα και ανταποκρίθηκε εντός της οριζόμενης προθεσμίας και

2. στα στοιχεία/ δηλώσεις που έχουν υποβληθεί από την ίδια και βρίσκονται καταχωρισμένα στο σύστημα taxis.

Σε κάθε περίπτωση στο Σημείωμα Διαπιστώσεων ελέγχου του άρθρου 33 του ν. 5104/2024 το οποίο της κοινοποιήθηκε ηλεκτρονικά, όπως προβλέπεται από το άρθρο 5 παρ. 1 του ν. 5104/2024, αναφέρονται αναλυτικά τα στοιχεία στα οποία βασίστηκε ο έλεγχος για την εξαγωγή του πορίσματος του. Όπως ισχύει σε κάθε υπόθεση ελέγχου, και στα πλαίσια της χρηστής διοίκησης και της ισονομίας, η ελεγχόμενη είχε στη διάθεσή της την προβλεπόμενη προθεσμία των είκοσι ημερών προκειμένου να διατυπώσει τις απόψεις της και να προσκομίσει κάθε σχετικό στοιχείο.».

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 33 του Κ.Φ.Δ., ορίζεται ότι:

«μέσα σε ένα (1) μήνα από την ημερομηνία παραλαβής των απόψεων του φορολογούμενου ή την εκπνοή της προθεσμίας της παρ. 1, η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει την οριστική πράξη προσδιορισμού φόρου.». Συνεπώς, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί εκδόσεως της προσβαλλομένης πράξης μόλις μια εβδομάδα μετά την κατάθεση των υπ' αρ. πρ.Απόψεων – Υπομνήματός της απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Επειδή, σύμφωνα με την αριθ. 1/2005 γνωμοδότηση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου αναφέρεται ότι «...η σχετική αίτηση θα πρέπει να φέρει κάποια χαρακτηριστικά, που δεν θα την καθιστούν καταχρηστική. Θα πρέπει δηλαδή στη σχετική αίτηση να προσδιορίζονται με σαφήνεια τα έγγραφα, γιατί το αίτημα χορηγήσεως αντιγράφων εκ των αρχείων της δημόσιας υπηρεσίας δεν μπορεί να ικανοποιηθεί αν είναι αόριστο, αν δηλαδή τα έγγραφα, των οποίων ζητούνται αντίγραφα, δεν προσδιορίζονται ατομικά ή βάσει συγκεκριμένου κριτηρίου ικανού να τα κατατάξει σε ορισμένη κατηγορία ή ομάδα και εκ παραλλήλου οι φάκελοι εντός των οποίων ευρίσκονται ή φυλάσσονται, είναι ογκώδεις με πλήθος εγγράφων, πιθανότατα αδιαφόρων για τον αιτούντα, με αποτέλεσμα να μη μπορούν να βρεθούν από τη Διοίκηση χωρίς πολύωρη αναζήτηση».

Επειδή, σύμφωνα με τα στοιχεία της υπόθεσης προκύπτει ότι αυτοτελές αίτημα πρόσβασης στα διοικητικά έγγραφα δεν υπεβλήθη από την προσφεύγουσα προς στην Φορολογική Αρχή καθ' όλο το διάστημα από την κοινοποίηση σε αυτήν της εντολής ελέγχου έως και την κοινοποίηση του Σημειώματος Διαπιστώσεων Ελέγχου, όπως αυτή είχε δικαίωμα.

Επειδή, η επικοινωνία της προσφεύγουσας μέσω του νομικού συμβούλου στην Φορολογική Αρχή δεν είναι αρκετή καθώς σύμφωνα με την ΚΔΔ/σίας το αίτημα προσβάσεως σε έγγραφα πρέπει να είναι γραπτό και ορισμένο, κάτι το οποίο και δεν έγινε από την προσφεύγουσα. Συνεπώς, οι περί του αντιθέτου προβαλλόμενοι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας απορρίπτονται ως αβάσιμοι.

Επειδή, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή προβάλλεται ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί αποστερήσεως του δικαιώματος προσβάσεώς της, στα αναφερόμενα έγγραφα (σελίδα 8), λόγω μη επισυνάψεως των εγγράφων στην προσβαλλομένη πράξη και μη γνώσεως αυτών. Ωστόσο, ο ως άνω ισχυρισμός της είναι απορριπτέος βάσει των στοιχείων του φακέλου και της απόοικείας έκθεσης ελέγχου, με τα οποία διαπιστώνονται τα εξής:

1. Η υπ' αρ. πρωτ.Γνωστοποίηση Δυνατότητας Υποβολής Εκπροθέσμων Δηλώσεων με συνημμένη την υπ' αρ. πρωτ.Εντολή Ελέγχου και το υπ' αρ.Αίτημα άρθρου 14 Κ.Φ.Δ. ήδη είχαν κοινοποιηθεί, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του Κ.Φ.Δ., ψηφιακά με ανάρτηση στον λογαριασμό της προσφεύγουσας στο πληροφοριακό σύστημα της Φορολογικής Διοίκησης (στις 15/02/2024 ώρα 11:32:51) και με ηλεκτρονική ειδοποίηση στη δηλωθείσα διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της προσφεύγουσας στις 15/02/2024 ώρα 11:45:18 και η οποία ανέγνωσε αυτά στις 12/03/2024 ώρα 14:22:52 .

2. Το υπ' αρ. πρωτ.Αίτημα Παροχής Πληροφοριών Άρθρου 14 Κ.Φ.Δ. ήδη είχε κοινοποιηθεί, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του Κ.Φ.Δ., ψηφιακά με ανάρτηση στον λογαριασμό της προσφεύγουσας στο πληροφοριακό σύστημα της Φορολογικής Διοίκησης (στις 21/03/2024 ώρα 11:44:49) και με ηλεκτρονική ειδοποίηση στη δηλωθείσα διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της προσφεύγουσας στις 21/03/2024 ώρα 11:45:17 και η οποία ανέγνωσε αυτό στις 21/03/2024 ώρα 12:58:43

3. Το υπ' αρ. πρωτ.έγγραφο του 4ου ΕΛ.ΚΕ. προς την ΕΛ.ΑΣ. είναι έγγραφο εσωτερικής αλληλογραφίας μεταξύ της Φορολογικής Αρχής και της ΕΛ.ΑΣ., χαρακτηρισθέν ως εμπιστευτικό, για το οποίο η προσφεύγουσα δεν έκανε αυτοτελές και ορισμένο αίτημα προσβάσεως.

4. Το υπ' αρ.Σημείωμα Διαπιστώσεων Ελέγχου και ο υπ' αρ.Προσωρινός Διορθωτικός Προσδιορισμός Φόρου Εισοδήματος Φορολογικού Έτους 2018 ήδη είχαν

κοινοποιηθεί, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του Κ.Φ.Δ., ψηφιακά με ανάρτηση στον λογαριασμό της προσφεύγουσας στο πληροφοριακό σύστημα της Φορολογικής Διοίκησης (στις 05/07/2024 ώρα 11:36:05) και με ηλεκτρονική ειδοποίηση στη δηλωθείσα διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της προσφεύγουσας στις 05/07/2024 ώρα 11:45:18 και η οποία ανέγνωσε αυτό στις 05/07/2024 ώρα 19:13:59

5. Οι με αρ. πρωτ.Απόψεις - Υπόμνημα επί του ανωτέρω Σ.Δ.Ε. υπεβλήθησαν από την ίδια την προσφεύγουσα και δεν νοείται λογικώς δικαίωμα πρόσβασής της σε ένα έγγραφο δικό της. Παρ' όλα αυτά, όμως, δεν υπεβλήθη αυτοτελές και ορισμένο, κατά τον ΚΔΔ/σίας, αίτημά της.

Ως προς τον 2^ο προβαλλόμενο λόγο.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 76 «Επαρκής αιτιολογία » του ν.5104/2024 ορίζεται ότι:

« Η Φορολογική Διοίκηση έχει την υποχρέωση να παρέχει σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία για τη νομική βάση, τα γεγονότα και τις περιστάσεις που θεμελιώνουν την έκδοση πράξης και τον προσδιορισμό φόρου.».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 77 «Βάρος απόδειξης» του ν.5104/2024 ορίζεται ότι:

«Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στο πλαίσιο ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου.».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 1 & 8 του άρθρου 27 «Φορολογικός έλεγχος» του ν.5104/2024 ορίζεται ότι:

«1. Η Φορολογική Διοίκηση έχει την εξουσία να επαληθεύει, να ελέγχει και να διασταυρώνει την εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων εκ μέρους του φορολογούμενου, την ακρίβεια των φορολογικών δηλώσεων που υποβάλλονται σε αυτήν και να επιβεβαιώνει τον υπολογισμό και την καταβολή του οφειλόμενου φόρου, διενεργώντας έλεγχο σε έγγραφα, λογιστικά αρχεία (βιβλία και στοιχεία) και στοιχεία γνωστοποιήσεων και παρόμοιες πληροφορίες, θέτοντας ερωτήσεις στον φορολογούμενο και σε τρίτα πρόσωπα, ερευνώντας εγκαταστάσεις και μέσα μεταφοράς που χρησιμοποιούνται για τη διενέργεια επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, σύμφωνα με τις διαδικασίες και χρησιμοποιώντας μεθόδους που προβλέπονται στον Κώδικα. [...]

8. Μετά το πέρας του φορολογικού ελέγχου συντάσσεται έκθεση ελέγχου. Η έκθεση ελέγχου περιλαμβάνει τις διαπιστώσεις του ελέγχου και συνοδεύεται από πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου, εφόσον απαιτείται. Η πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου είναι πλήρως αιτιολογημένη και περιέχει, εκτός από τον προσδιοριζόμενο φόρο, τα πρόστιμα που αντιστοιχούν σε παραβάσεις που έχουν διαπιστωθεί. Η έκθεση ελέγχου δεν περιέχει διαπιστώσεις ούτε προσδιορίζει φόρο που δεν εμπίπτουν στην έκταση που προσδιορίζει η αντίστοιχη εντολή ελέγχου.».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 33 « Διαδικασία προσδιορισμού φόρου μετά το πέρας του φορολογικού ελέγχου» του ν.5104/2024, ορίζεται ότι: « 2. Μέσα σε ένα (1) μήνα από την ημερομηνία παραλαβής των απόψεων του φορολογούμενου ή την εκπνοή της προθεσμίας της παρ. 1, η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει την οριστική πράξη προσδιορισμού φόρου. Η έκθεση ελέγχου συντάσσεται με βάση το σημείωμα διαπιστώσεων και τις απόψεις του φορολογούμενου και περιλαμβάνει εμπειριστατωμένα και αιτιολογημένα τα γεγονότα, τα στοιχεία και τις διατάξεις, τις οποίες έλαβε υπόψη της η Φορολογική Διοίκηση για τον προσδιορισμό του φόρου. Με την οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου δεν μπορεί να προσδιορίζεται φόρος υψηλότερος αυτού που προσδιορίζεται με τον προσωρινό διορθωτικό προσδιορισμό φόρου. Η έκθεση ελέγχου και η οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου κοινοποιούνται στον φορολογούμενο.».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 36 «Είδη προσδιορισμού φόρου » του ν.5104/2024 ορίζεται ότι:

«6. Η Φορολογική Διοίκηση δύναται να προβεί, μετά από έλεγχο, σε έκδοση πράξης διόρθωσης οποιουδήποτε προηγούμενου άμεσου, διοικητικού, εκτιμώμενου ή ενδιάμεσου προσδιορισμού φόρου, εφόσον από τον έλεγχο διαπιστωθεί αιτιολογημένα ότι ο προηγούμενος προσδιορισμός φόρου ήταν ανακριβής ή εσφαλμένος (διορθωτικός προσδιορισμός φόρου).».

Επειδή, βασικά στοιχεία της αιτιολογίας αποτελούν κατά το νόμο, τη θεωρία και τη νομολογία εκτός από το νόμιμο έρεισμα της πράξης, δηλαδή την αναφορά των απρόσωπων κανόνων δικαίου που προβλέπουν την έκδοσή της, η ερμηνεία τους, οι νόμιμες προϋποθέσεις που έχουν διαπιστωθεί, η ουσιαστική εκτίμηση των πραγματικών καταστάσεων, ο απαιτούμενος νομικός χαρακτηρισμός τους καθώς και τα κριτήρια και οι σκέψεις του διοικητικού οργάνου σχετικά με την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας (Επ. Σπηλιωτόπουλου, Εγχειρίδιο Διοικητικού Δικαίου, εκδόσεις Αντ. Ν. Σάκκουλα 2001, παρ. 516 έως 519). Η αιτιολογία δε, θεωρείται νόμιμη όταν είναι α) ειδική (και όχι γενική και αόριστη) και β) πλήρης ή επαρκής (και όχι ανεπαρκής ή ελλιπής). Σκοπός ύπαρξης αιτιολογίας σε μια διοικητική πράξη είναι ουσιαστικά η δημιουργία δυνατότητας ελέγχου της πράξης αυτής από τα δικαστήρια.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 39 «Δικαιολόγηση προσαύξησης περιουσίας» του ν.4987/2022 ορίζεται ότι :

«Σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία είτε απαλλάσσεται από το φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 «Κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα» του ν. 4172/2013 ορίζεται ότι:

«4. Κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας...».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 29 «Φορολογικός συντελεστής» του ν. 4172/2013 ορίζεται ότι: «4. Το εισόδημα από προσαύξηση περιουσίας της παραγράφου 4 του άρθρου 21 φορολογείται με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%)...»

Επειδή, σύμφωνα με την ΔΕΑΦ Α 1144110 ΕΞ 2015/05-11-2015 της ΓΓΔΕ:

«Β' Προσαύξηση περιουσίας

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθ. 21 του ΚΦΕ, κάθε προσαύξηση περιουσίας που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία, θεωρείται κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στον Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας.

2. Επιπλέον, με τις διατάξεις του άρθρου 39 του ΚΦΔ ορίζεται ότι σε περίπτωση διαπίστωσης προσαύξησης περιουσίας κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 21 του ΚΦΕ, η προσαύξηση αυτή δεν υπόκειται σε φορολογία, εφόσον ο φορολογούμενος αποδείξει την πραγματική πηγή αυτής, καθώς επίσης και ότι αυτή είτε έχει υπαχθεί σε νόμιμη φορολογία, είτε απαλλάσσεται από τον φόρο σύμφωνα με ειδικές διατάξεις.

3. Οι διατάξεις της ως άνω παραγράφου αναφέρονται σε οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας, που προέρχεται από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή και αιτία προέλευσης, και ορίζεται ότι ο φορολογούμενος, έχει τη δυνατότητα να αποδείξει την πραγματική πηγή ή την αιτία προέλευσης ή ότι η εν λόγω προσαύξηση φορολογήθηκε ή απαλλάχθηκε νόμιμα. Σε περίπτωση που οι αποδείξεις δεν είναι ικανοποιητικές, η οποιαδήποτε προσαύξηση της περιουσίας χαρακτηρίζεται και φορολογείται ως εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα....

5. Σε κάθε περίπτωση, οποιαδήποτε προσαύξηση περιουσίας διαπιστωθεί κατά τον έλεγχο, προκειμένου να φορολογηθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγρ. 4 του άρθρου 29 του ΚΦΕ, δηλαδή με συντελεστή τριάντα τρία τοις εκατό (33%), απαιτείται να ελέγχονται και να συνεκτιμώνται και οι τυχόν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων του άρθρου 32 του ΚΦΕ.

6. Για την δικαιολόγηση προσαύξησης περιουσίας μέσω διάθεσης περιουσιακών στοιχείων ή μέσω απόκτησης εισοδημάτων που στο παρελθόν δεν υπήρχε η υποχρέωση της αναγραφής τους στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων, είτε γιατί ήταν αφορολόγητα είτε γιατί φορολογούνταν με ειδικό τρόπο (πχ. τόκοι, πώληση εισηγμένων μετοχών), πρέπει να αποδεικνύονται με τα κατάλληλα νόμιμα δικαιολογητικά....

8. Η προσαύξηση της περιουσίας που προκύπτει από τον έλεγχο τραπεζικών λογαριασμών πρέπει να τεκμηριώνεται επαρκώς, καθόσον αναλήψεις / καταθέσεις μπορεί να αφορούν συναλλαγές-κινήσεις που δεν συνιστούν κατ' ανάγκη φορολογητέο εισόδημα. Περαιτέρω μεταφορές χρηματικών ποσών μεταξύ τραπεζικών λογαριασμών εξετάζονται και διερευνάται ο λόγος που πραγματοποιήθηκαν οι συναλλαγές μεταφοράς των ποσών αυτών αφού προσκομίσει ο φορολογούμενος τα σχετικά έγγραφα. Δηλαδή το θέμα που πρέπει να εξετάζεται δεν είναι ο χρόνος που μεσολαβεί μεταξύ ανάληψης και κατάθεσης στον ίδιο ή άλλο τραπεζικό λογαριασμό αλλά αν τα αναληφθέντα ποσά υπερκαλύπτουν δαπάνες απόκτησης περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών, έτσι ώστε να μην δικαιολογούνται μεταγενέστερες καταθέσεις ίσου ή άλλου ποσού στον ίδιο ή άλλο λογαριασμό. Σ' αυτήν την περίπτωση μπορεί να αποδειχθεί και να τεκμηριωθεί από τον έλεγχο ότι, οι συγκεκριμένες αναλήψεις που έγιναν από τον φορολογούμενο από έναν ή περισσότερους λογαριασμούς δαπανήθηκαν για την απόκτηση περιουσιακών στοιχείων ή λοιπών δαπανών οπότε δεν μπορεί να θεωρηθεί εφικτή η επανακατάθεση των ποσών αυτών σε ίδιους ή άλλους λογαριασμούς. Επιπλέον ο έλεγχος κρίνει και τεκμηριώνει εάν πρόκειται ή όχι για «πρωτογενείς καταθέσεις», δηλαδή για ποσά που προέρχονται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία και δεν προέρχονται από αναλήψεις από άλλους τραπεζικούς λογαριασμούς. Σημειώνεται ότι δεν αντίκειται στη φορολογική νομοθεσία η ανάληψη χρηματικών ποσών και η αποδεδειγμένη επανακατάθεση μέρους ή του συνόλου αυτών και ούτε προβλέπεται χρονικός περιορισμός για την διαδικασία κίνησης χρηματικών κεφαλαίων.

9. Όταν δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η προσαύξηση της περιουσίας, τότε αυτή φορολογείται στη

χρήση που διαπιστώνεται από τον έλεγχο ότι επήλθε. Ο φορολογούμενος δύναται σε κάθε περίπτωση να αποδείξει ότι ο χρόνος αυτός είναι διάφορος από αυτόν που διαπιστώθηκε από τον έλεγχο.

10. Για χρήσεις πριν από την 01/01/2014, σχετικές είναι οι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994.».

Επειδή, σύμφωνα με την ΠΟΛ. 1175/2017 «Διευκρινίσεις για θέματα ελέγχου προσαύξησης περιουσίας» της ΑΑΔΕ, ορίζεται ότι:

«Σε συνέχεια ερωτημάτων που αφορούν στη διενέργεια ελέγχων αναφορικά με προσαύξηση περιουσίας φορολογουμένων, ανεξαρτήτως του τρόπου ή της μεθόδου προσδιορισμού της φορολογητέας ύλης και κατόπιν πρόσφατης σχετικής νομολογίας του ΣΤΕ, επισημαίνονται τα εξής:

1. Δεν υφίσταται προσαύξηση περιουσίας κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013, στην περίπτωση κατά την οποία είναι εμφανής η πηγή προέλευσης ενός χρηματικού ποσού, το οποίο εμφανίζεται ως πίστωση στον τραπεζικό λογαριασμό του ελεγχόμενου φυσικού προσώπου (π.χ. εισόδημα από κεφάλαιο, εισόδημα από κινητές αξίες, εισόδημα Δ πηγής του ν.2238/1994, πώληση περιουσιακών στοιχείων, δάνειο, κ.τλ.), ακόμα και αν το ποσό αυτό δεν συμπεριελήφθη στις σχετικές δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος, ενώ υπήρχε σχετική υποχρέωση. Στις περιπτώσεις αυτές, εφόσον οι εν λόγω πιστώσεις συνεπάγονται φορολογική υποχρέωση στον φόρο εισοδήματος, ο καταλογισμός δεν θα γίνεται κατ' επίκληση των ανωτέρω διατάξεων, αλλά των, κατά περίπτωση, εφαρμοστέων διατάξεων του ν.2238/1994 ή του ν.4172/2013, αναλόγως του είδους του εισοδήματος.

2. Γενικά, επισημαίνεται ότι πίστωση σε τραπεζικό λογαριασμό μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα της παρ. 3 του άρθρου 48 του ν. 2238/1994 ή της παρ. 4 του άρθρου 21 του ν.4172/2013 του δικαιούχου του λογαριασμού, εφόσον δεν καλύπτεται με τα δηλωθέντα εισοδήματά του, ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, είτε την οποία αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε την οποία εντοπίζει η φορολογική αρχή στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου.

Σημειώνεται ότι ο φορολογούμενος οφείλει κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα στοιχεία των φορολογικών του δηλώσεων. Η άρνηση ή η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει τις παραπάνω πληροφορίες ή η αδυναμία του να τεκμηριώσει επαρκώς τους ισχυρισμούς προς δικαιολόγηση των επίμαχων ποσών λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση από τη φορολογική αρχή των αποδείξεων σε βάρος του ...»

Επειδή, περαιτέρω, σύμφωνα με την περ. ε' της παρ. 8 του άρθρου 5 της ΠΟΛ 1094/1989 «Προσδιορισμός, της φορολογητέας ύλης με βάση τις δαπάνες»:

«...τα δάνεια τα οποία έχουν ληφθεί πρέπει να αποδεικνύονται με έγγραφα στοιχεία που φέρουν βέβαιη χρονολογία

Επειδή, σύμφωνα με τις ΠΟΛ.1041/2019 της ΑΑΔΕ για τον τύπο και περιεχόμενο της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων, φορολογικού έτους 2018, στους κωδικούς 781-782 της δήλωσης συμπληρώνονται, μεταξύ άλλων, τα ποσά που έχουν ληφθεί από δάνεια.

Επειδή, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται τα κάτωθι:

- Ο έλεγχος εσφαλμένα και μη ορθά, χωρίς επαρκή και ειδική αιτιολόγηση θεώρησε ότι οι πιστώσεις συνολικού ποσού 9.775,00 ευρώ, που βρέθηκαν σε τραπεζικό λογαριασμό της, ήτοι τα εισερχόμενα εμβάσματα από τη μητέρα της και οι συναλλαγές με υπαλλήλους της εταιρείαςείναι αγνώστου προελεύσεως.
- Το συνολικό ποσό ύψους 2.480,00€ που κατέθεσε η μητέρα της, η οποία κατοικεί στην αλλοδαπή, με εμβάσματα στον τραπεζικό λογαριασμό της, αφορούν ποσά για την πρόσκαιρη εξυπηρέτηση των δικών της αναγκών κατά την έλευσή της στην Ελλάδα.
- Ο έλεγχος εσφαλμένα απέρριψε το από 29/08/2018 Ιδιωτικό Συμφωνητικό Δανείου που συνάφθηκε μεταξύ της προσφεύγουσας και τουμε το οποίο έλαβε το ποσό των 200.000,00€ ως δάνειο.

Επειδή, όπως αναφέρεται στην απόέκθεση μερικού επιτόπιου ελέγχου προσδιορισμού φόρου εισοδήματος του 4^{ου} ΕΛ.ΚΕ ΑΤΤΙΚΗΣ, ο έλεγχος μετά την επεξεργασία των τραπεζικών λογαριασμών (μέσω Σ.Μ.Τ.Λ. κ' Λ.Π.) της προσφεύγουσας κατέληξε ότι πιστώσεις συνολικού ύψους 9.775,00€ στο έτος 2018, όπως αυτές αναλυτικά απεικονίζονται στον Πίνακα 1 (σελ. 7) της ως άνω έκθεσης ελέγχου, αφορούν σε πρωτογενείς πιστώσεις/ καταθέσεις για τις οποίες δεν δόθηκαν επαρκείς διευκρινίσεις αλλά ούτε προσκομίσθηκαν επαρκή στοιχεία/ δικαιολογητικά που να στηρίζουν τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας και καταλογίστηκαν ως προσάυξηση περιουσίας σύμφωνα με το άρθρο 21 παρ. 4 του ν. 4172/2013.

Επειδή, από τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης και από την περιγραφή / αιτιολογία έκαστης συναλλαγής προκύπτουν πιστωτικές κινήσεις συνολικού ύψους 3.975,00 €, που αφορούν είτε καταθέσεις μικροποσών (7 κινήσεις συνολικού ύψους 1.495,00€) είτε εισερχόμενα εμβάσματα από την μητέρα της προσφεύγουσας (4 κινήσεις συνολικού ύψους 2.480,00€).

Επειδή, εξάλλου σύμφωνα με την δημοσιευθείσα στις 07/04/2016 απόφαση του ΣτΕ 884/2016 Β` Τμήμα επταμ.:

«(Α) ...Ο φορολογούμενος (τεκμαίρεται ότι) γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει την αληθή αιτία ή την πηγή της εισαγωγής στην περιουσία του των **μεγάλων ποσών που περιέχουν οι τραπεζικοί λογαριασμοί του και, συνεπώς, μπορεί ευχερώς και υποχρεούται, κατ' αρχήν, να υποδείξει στη φορολογική αρχή την εν λόγω αιτία ή πηγή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρ. 66 παρ. 1 περιπτ. α του ΚΦΕ και, ήδη, εκείνη του άρ. 14 παρ. 1 του ν.4174/2013, δεδομένου, άλλωστε, ότι πρόκειται για μη ευαίσθητο ή, γενικότερα, μη χρήζον αυξημένης προστασίας προσωπικό δεδομένο, για την πρόσβαση στο οποίο, στο πλαίσιο του φορολογικού ελέγχου και της αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής, το κράτος διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτίμησης (πρβλ. ΕΔΔΑ 22.12.2015, G.S.B. κατά Ελβετίας, 28601/11, σκέψεις 92-93) -Επομένως, οφείλει, κατ' αρχήν, να ανταποκριθεί στην κλήση της φορολογικής ελεγκτικής αρχής να της χορηγήσει τα αναγκαία και εύλογα, ενόψει των συνθηκών, πληροφοριακά στοιχεία διευκρίνισης και επαρκούς δικαιολόγησης της περιουσιακής του κατάστασης, η οποία προδήλως δεν ανταποκρίνεται σε εκείνη που προκύπτει από τα (μη απορριφθέντα από τη φορολογική αρχή) στοιχεία των δηλώσεών του φορολογίας εισοδήματος...**

(Β) ... το βάρος απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αποδιδόμενη σε ορισμένο πρόσωπο φορολογική παράβαση, η οποία επισύρει την επιβολή σε βάρος του των διαφυγόντων φόρων και συναφών κυρώσεων, φέρει, κατ' αρχήν, το κράτος, ήτοι η φορολογική Διοίκηση (πρβλ. ΣτΕ 4049/2014, ΣτΕ 2442/2013, ΣτΕ 886/2005 κ.ά.) – Ωστόσο, τούτο δεν έχει την έννοια ότι η φορολογική αρχή υποχρεούται να τεκμηριώσει την παράβαση με αδιάσειστα στοιχεία, που αποδεικνύουν άμεσα και με πλήρη βεβαιότητα την τέλεσή της, διότι μια τέτοια απαίτηση θα επέβαλε στη Διοίκηση ένα υπέρμετρο και συχνά αδύνατο να επωμισθεί βάρος,

ασύμβατο με την ανάγκη ανεύρεσης δίκαιης ισορροπίας μεταξύ, αφενός, των προαναφερόμενων θεμελιωδών αρχών (και των θεμελιωδών δικαιωμάτων που αντλούν από αυτές οι φορολογούμενοι) και, αφετέρου, του επιτακτικού δημοσίου συμφέροντος της πάταξης της φοροδιαφυγής, που από τη φύση της είναι συνήθως δυσχερώς εντοπίσιμη – Συγκεκριμένα, η αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου της φοροδιαφυγής επιβάλλει να μην καθιστούν οι αρχές ή οι κανόνες που διέπουν το είδος και το βαθμό απόδειξης της ύπαρξης της αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας από τη Διοίκηση ... Τούτο δεν συνιστά αντιστροφή του βάρους απόδειξης, αλλά κανόνα που αφορά στη φύση και στον τρόπο εκτίμησης των αποδεικτικών στοιχείων.

(Γ) Κατά την αρκούντως σαφή και προβλέψιμη έννοια της διάταξης (του εδαφίου α') της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ΚΦΕ (όπως η παράγραφος αυτή ίσχυε πριν από την προσθήκη σε αυτήν εδαφίου β με το άρθρο 15 παρ. 3 του ν. 3888/2010), ερμηνευόμενης σε συνδυασμό, αφενός, με τις διατάξεις του άρθρου 66 (παρ. 1) του ίδιου νόμου και ήδη των άρθρων 14 (παρ. 1), 15 (παρ. 3) και 27 (παρ. 1) του ν. 4174/2013 και, αφετέρου, με τον κανόνα περί δυνατότητας έμμεσης απόδειξης ύπαρξης μη δηλωθέντος φορολογητέου εισοδήματος και αντίστοιχης φορολογικής παράβασης, ποσό τραπεζικού λογαριασμού και αντίστοιχου εμβάσματος μπορεί να λογισθεί και να φορολογηθεί ως εισόδημα από ελευθέριο επάγγελμα του δικαιούχου του λογαριασμού και χορηγήσαντος την εντολή διενέργειας του εμβάσματος, εφόσον δεν καλύπτεται από τα δηλωθέντα εισοδήματά του ούτε από άλλη συγκεκριμένη και αρκούντως τεκμηριωμένη, ενόψει των συνθηκών, πηγή ή αιτία, την οποία είτε αυτός επικαλείται, κατόπιν κλήσης του από τη Διοίκηση για παροχή σχετικών πληροφοριών ή προηγούμενη ακρόαση, είτε εντοπίζει η φορολογική αρχή, στο πλαίσιο της λήψης των προβλεπόμενων στο νόμο, αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων μέτρων ελέγχου...

(Ε) Η προστεθείσα με το άρθρο 15 παρ. 3 του ν. 3888/2010 διάταξη του εδαφίου β της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ΚΦΕ, κατά το κρίσιμο, εν προκειμένω, σκέλος της, που αναφέρεται σε περιουσιακή προσαύξηση προερχόμενη «από άγνωστη [...] πηγή ή αιτία», έχει την έννοια ότι εφαρμόζεται υπό την προϋπόθεση ότι η φορολογική διοίκηση δεν κατορθώνει να διαπιστώσει, κατά τρόπο αρκούντως τεκμηριωμένο και ασφαλή, τη συγκεκριμένη προέλευση της προσαύξησης (που, σε υπόθεση όπως η παρούσα, υπερβαίνει τα εισοδήματα που της έχει δηλώσει ο φορολογούμενος), παρά τη λήψη των προβλεπόμενων στο νόμο αναγκαίων, κατάλληλων και εύλογων, ενόψει των περιστάσεων, μέτρων ελέγχου και διερεύνησης της υπόθεσης, συμπεριλαμβανόμενης, ιδίως, της κλήσης του φορολογούμενου για παροχή σχετικών πληροφοριών και στοιχείων, που, αν υποβληθούν, ελέγχονται ως προς την ακρίβεια και την επάρκειά τους...

12. Επειδή, η ανωτέρω διάταξη του εδαφίου β της παραγράφου 3 του άρθρου 48 του ΚΦΕ αφορά στη φορολόγηση ως εισοδήματος «προσαύξηση[ς] περιουσίας που προέρχεται από άγνωστη ή μη διαρκή ή μη σταθερή πηγή ή αιτία». Ως «πηγή ή αιτία» της προσαύξησης της χρηματικής περιουσίας του φορολογούμενου νοείται ο γενεσιουργός λόγος της εισαγωγής/ένταξης των αντίστοιχων ποσών στην περιουσία του. Εν προκειμένω, η επίμαχη περιουσιακή προσαύξηση συνήχθη από εμβάσματα και σχετικές τραπεζικές καταθέσεις του προσφεύγοντος, χωρίς να θεωρηθεί από τη φορολογική αρχή ως προερχόμενη από ορισμένη, γνωστή πηγή ή αιτία, η οποία δεν ήταν διαρκής ή/και σταθερή. Πράγματι, η πηγή ή αιτία των επίδικων, μη καλυπτόμενων από τα δηλωθέντα εισοδήματα του προσφεύγοντος, ποσών (εμβασμάτων και τραπεζικών καταθέσεων του) δεν ταυτοποιήθηκε από τη φορολογική αρχή ούτε, άλλωστε, από το ΔΕΑ, στην παραπεμπτική του απόφαση. Τούτων έπεται, ότι το δεύτερο σκέλος του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος καθώς και το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα

διατυπώνονται λυσιτελώς μόνο κατά το μέρος τους που αφορούν σε προσαύξηση περιουσίας, όπως η επίδικη, άγνωστης πηγής ή αιτίας».

Επειδή, με βάση την ως άνω Απόφαση του ΣτΕ ο φορολογούμενος τεκμαίρεται ότι γνωρίζει ή οφείλει να γνωρίζει την αληθή αιτία ή την πηγή της εισαγωγής στην περιουσία του των μεγάλων ποσών που περιέχουν οι τραπεζικοί λογαριασμοί του και μπορεί ευχερώς και υποχρεούται να υποδείξει στη φορολογική αρχή την πηγή προέλευσης αυτών, τούτο δε, δεν συνιστά αντιστροφή του βάρους απόδειξης. Επομένως, και μεν επιτρέπεται η αντιστροφή του βάρους της απόδειξης υπέρ της φορολογικής διοίκησης, όχι όμως χωρίς όρια, δεδομένου ότι ως ασφαλιστική δικλείδα, πρέπει να ζητούνται από το φορολογούμενο να αιτιολογήσει τα μεγάλα ποσά, τα οποία σε κάθε περίπτωση κρίνονται από τον έλεγχο μετά τη μελέτη του φακέλου της υπόθεσης. Επομένως, η διαπίστωση προσαύξησης περιουσίας πρέπει να εδράζεται σε «μεγάλα ποσά» (ΣτΕ 884/2016) για τα οποία ο φορολογούμενος οφείλει να γνωρίζει την πηγή προέλευσής τους. Η έννοια «μεγάλα ποσά» εξειδικεύεται κατά περίπτωση ανάλογα με το προφίλ και την οικονομική δυνατότητα του φορολογουμένου και ως εκ τούτου η διαπιστωθείσα προσαύξηση περιουσίας πρέπει να κρίνεται όχι μόνο με βάση συγκεκριμένο ύψος κατάθεσης, αλλά και από την συνεκτίμηση και άλλων παραγόντων, όπως το επάγγελμά του, το είδος των εισοδημάτων του, την περιοδικότητα των καταθέσεων του, το πλήθος των συνδικαιούχων εκάστου λογαριασμού κλπ, το δε τιθέμενο όριο καταθέσεων πάνω από το οποίο θα πρέπει να ζητείται από τον φορολογούμενο συγκεκριμένη αιτιολογία της κάθε μίας κατάθεσης πρέπει να είναι τέτοιο, που ο φορολογούμενος ουσιαστικά να μην υποχρεώνεται στα αδύνατα.

Επειδή, το υπό διερεύνηση, **συνολικό καθ' όλη τη διάρκεια του έτους 2018**, ποσό των 1.495,00 ευρώ, δεν αποτελεί ιδιαίτερα «μεγάλο ποσό», αφού αφορά σε επτά (7) πιστωτικές κινήσεις που στα πλαίσια των συνήθων κοινωνικών συναλλαγών δεν αξιολογούνται. Κατόπιν όλων των ως άνω κρίνεται ότι συνολικό ποσό ύψους 1.495,00€, δε συνιστά προσαύξηση περιουσίας και πρέπει να διαγραφεί.

Επειδή, όμως από την κίνηση του υπ' αριθμ.τραπεζικού λογαριασμού της προσφεύγουσας στην τράπεζα, προκύπτει ότι καταθέτης του συνολικού ποσού των 2.480,00 ευρώ, ήταν πράγματι η μητέρα της, γεγονός το οποίο δεν αμφισβητείται από τον έλεγχο. Ωστόσο, λαμβάνοντας υπ' όψη τους στενούς οικογενειακούς δεσμούς που συνδέουν την προσφεύγουσα και τον καταθέτη (μητέρα που κατοικεί στην αλλοδαπή) και εφόσον από τη φορολογική αρχή δεν αποδεικνύεται ότι οι συγκεκριμένες καταθέσεις αφορούν εμπορική ή άλλη δραστηριότητα της προσφεύγουσας, δε δύναται οι επίμαχες πιστώσεις να χαρακτηρισθούν ως ποσό προερχόμενο από παράνομη ή αδικαιολόγητη ή άγνωστη πηγή ή αιτία.

Επειδή, η προσφεύγουσα, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, αναφέρει ότι το ως άνω συνολικό ποσό των 2.480,00€ που κατέθεσε η μητέρα της προσφεύγουσας, η οποία κατοικεί στην αλλοδαπή, με εμβάσματα στον τραπεζικό λογαριασμό της, αφορούν ποσά για την πρόσκαιρη εξυπηρέτηση των δικών της αναγκών κατά την έλευσή της στην Ελλάδα. Συνεπώς, το ως άνω ποσό δε συνιστά προσαύξηση περιουσίας και πρέπει να διαγραφεί.

Επειδή, όσον αφορά, τις υπόλοιπες πιστωτικές κινήσεις συνολικού ύψους 5.800,00€, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο /δικαιολογητικό, αλλά ούτε δόθηκαν επαρκείς διευκρινίσεις που να αιτιολογούν ότι οι πιστώσεις που πραγματοποιούνται σε δικό της λογαριασμό αφορούν την επιχείρησητης οποίας είναι διαχειρίστρια.

Ως εκ τούτου, ο ως άνω ισχυρισμός της προσφεύγουσας γίνεται μερικώς δεκτός.

Επειδή, όσον αφορά το συμπέρασμα του ελέγχου ότι το δάνειο ύψους 200.000,00€ δεν είναι πραγματικό, εν αντιθέσει του ισχυρισμού της προσφεύγουσας ότι το δάνειο που σύναψε με τον δανειστή, είναι αληθινό, σύμφωνα με την απόέκθεση μερικού επιτόπιου ελέγχου προσδιορισμού φόρου εισοδήματος του 4^{ου} ΕΛ.ΚΕ ΑΤΤΙΚΗΣ, αναφέρονται τα εξής :

« 7.3 Προσδιορισμός ετήσιας τεκμαρτής δαπάνης (Άρθρα 16-17 ν.2238/94 και άρθρα 30-34 Ν.4172/13).

α) Τεκμήριο Δαπανών Διαβίωσης

- Με βάση τη δαπάνη για την αγορά επιχ. Εταιρ. Μεριδίων και χρεογράφων γενικά.

Δηλώνεται ποσό δαπάνης 150.000,00€. Για την αιτιολόγηση του ποσού προσκομίστηκε αντίγραφο της καρτέλας του λογαριασμού 43 ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΜΕΤΟΧΩΝ της επιχείρησηςμε ΑΦΜ της οποίας η ελεγχόμενη-προσφεύγουσα είναι διαχειρίστρια.

Ο έλεγχος παρατηρεί:

1. Από τα στοιχεία που υπάρχουν στην διάθεση του ελέγχου προκύπτει ότι η ελεγχόμενη πραγματοποιεί καταθέσεις μετρητών ποσού 2.000,00€ στις 20/04/2018 και 117.750,00€ στις 31/08/2018 στο λογαριασμό της επιχείρησηςμε ΑΦΜ που τηρεί στην με αρ. IBAN, της οποίας η ελεγχόμενη είναι μοναδικό μέλος και διαχειρίστρια. Από τον λογαριασμό της εταιρείας και συγκεκριμένα από την αιτιολογία συναλλαγής δεν προκύπτει το δηλωθέν ποσό δαπάνης ως αύξηση κεφαλαίου. Μάλιστα στις αιτιάσεις για τις κινήσεις των τραπεζικών λογαριασμών της επιχείρησης, η οποία επίσης ελέγχεται από την Υπηρεσία μας δυνάμει της με αρ.εντολής ελέγχου, που απέστειλε η ελεγχόμενη ως διαχειρίστρια της επιχείρησης, για το ποσό των 2.000,00€ δεν δόθηκε κάποια διευκρίνιση, ενώ για την κατάθεση μετρητών ποσού 117.750,00€ που πραγματοποιεί η ελεγχόμενη, σημείωσε χειρόγραφα «Έναντι δανείου».

2. Δεν έχει δημοσιευτεί στο Γ.Ε.Μ.Η πρακτικό συνεδρίασης/συνέλευσης αύξησης κεφαλαίου. Στις καταχωρήθηκε στο Γ.Ε.Μ.Η ανακοίνωση πιστοποίησης καταβολής του αρχικού κεφαλαίου ποσού 20.000,00€ (αρ. πρακτικού). Το κεφάλαιο της επιχείρησηςμε ΑΦΜ παραμένει το αρχικό, ήτοι 20.000,00€, σύμφωνα με τα δημοσιευμένα στοιχεία στο Γ.Ε.Μ.Η.

3. Δεν έχει κατατεθεί στην Υπηρεσία Απόφαση Γενικής Συνέλευσης Αύξησης Κεφαλαίου και δεν έχει καταβληθεί φόρος συγκέντρωσης κεφαλαίου 1%.

4. Μέσω του λογαριασμού της επιχείρησηςμε ΑΦΜ που τηρεί στην Τράπεζα με αρ. IBAN στην συνέχεια πραγματοποιήθηκε στις 05/09/2018 έμβασμα ποσού 150.000,00 με μεταφορά του ποσού στον πωλητή κο (δικαιούχος αρ. λογαριασμού Τράπεζας GR.....). Κατά τη μεταφορά του ποσού συντάσσεται το με αρ. Προσύμφωνο Αγοραπωλησίας Αστικού Ακινήτου (Κάθετης Ιδιοκτησίας Ν.Δ. 1024/1971) του Συμβολαιογράφου, ενώ η αγοραπωλησία ολοκληρώνεται το 2019 (αρ. συμβολαίου του Συμβολαιογράφου), με τίμημα 150.000,00€.

Από τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή του ο έλεγχος δεν προκύπτει ότι καταβλήθηκε το δηλωθέν ποσό για αύξηση κεφαλαίου. Ο έλεγχος διαπιστώνει ότι μεταφέρονται χρήματα στην επιχείρηση μέσω της οποίας πραγματοποιείται η αγορά του ακινήτου για λογαριασμό της ελεγχόμενης. Το ποσό αυτό δεν αφορά σε καμία περίπτωση αύξηση κεφαλαίου αλλά ούτε και δανεισμό προς την επιχείρηση (δεν υπάρχει σύμβαση δανεισμού), ούτε ταμειακή διευκόλυνση καθώς τα ποσά ουδέποτε επιστρέφονται. Τις δύο τελευταίες περιπτώσεις τις αποκλείει και η ελεγχόμενη τόσο βάσει δήλωσης Ε1 όσο και προσκομισθέντων στοιχείων. Από τον διασταυρωτικό έλεγχο των μισθωτηρίων συμβολαίων (αρ. μισθωτ.) σε συνδυασμό με το Ε2 της επιχείρησηςπροκύπτει ότι η ελεγχόμενη διαμένει στο ακίνητο. Η θέση του ελέγχου είναι ότι στην ουσία μέσω της επιχείρησης πραγματοποιείται με κεφάλαιο της ελεγχόμενης η αγορά του ακινήτου για δικό της λογαριασμό.

β) Για Τις Μειώσεις της Ετήσιας Δαπάνης :

1. Έγινε έλεγχος των λοιπών κωδικών που δηλώθηκαν στην φορολογική σας δήλωση, τα αποτελέσματα των οποίων παρατίθενται παρακάτω :

Φορολογικά Έτη	Περιγραφή κωδικών	Βάσει Δήλωσης	Βάσει ελέγχου
Φορολογικό έτος 2018	781: Χρηματικά ποσά που προέρχονται από δάνεια	200.000,00€	0,00€

Για την αιτιολόγηση του ανωτέρω ποσού προσκομίστηκε στις 12/03/2024 μέσω του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου αντίγραφο του από 29-08-2018 Ιδιωτικού Συμφωνητικού Δανείου με βεβαίωση γνησίου της Υπογραφής, από τη Δ/νση Οικονομικής Επιθεώρησης του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας, του δανειστή και οφειλέτη την ελεγχόμενη.

Σύμφωνα με την με αρ. απόφαση της ΔΕΔ, προκειμένου να χρησιμοποιηθεί ένα δάνειο με τη μορφή ιδιωτικού συμφωνητικού για κάλυψη τεκμηρίων θα πρέπει να συντρέχουν και μάλιστα σωρευτικά οι κάτωθι προϋποθέσεις:

1. Το δάνειο να είναι πραγματικό.
2. Ο σκοπός του δανείου να έχει άμεση σχέση με το προς κάλυψη τεκμήριο.
3. Το έγγραφο να φέρει βέβαιη χρονολογία θεωρημένη από αρμόδια αρχή και
4. Το δάνειο να έχει ληφθεί πριν από την πραγματοποίηση της σχετικής δαπάνης.

Επιπρόσθετα κρίσιμο σημείο για τη φορολογική του αναγνώριση είναι η μη εικονικότητά του. Για την αξιολόγηση της μη εικονικότητας αξιολογούνται, μεταξύ άλλων, τα κάτωθι:

1. Να υπάρχει η δυνατότητα του δανειστή για την παροχή του ποσού του δανείου (φορολογικό απόθεμα),
2. Να αναφέρεται ρητά στη σύμβαση ο σκοπός του δανείου,
3. Να αποδεικνύεται η μεταβίβαση του αντικειμένου (χρήματα) από τον δανειστή στο δανειζόμενο,
4. Να έχουν τηρηθεί τα βασικά στοιχεία του δανεισμού κατά τη συνήθη επιχειρηματική πρακτική, όπως ο τόκος, οι περιοδικές καταβολές προς επιστροφή του κεφαλαίου.

Κατόπιν των ανωτέρω, ο έλεγχος διαπιστώνει:

1. Το δάνειο δεν φέρει βέβαιη χρονολογία θεωρημένη από δημόσια αρχή. Κατόπιν του με αρ. πρωτ. αιτήματος της Υπηρεσίας μας στην Δ/νση Οικονομικής Επιθεώρησης του Αρχηγείου της Ελληνικής Αστυνομίας, ο έλεγχος ενημερώθηκε με την από 31/05/2024 απάντηση μέσω του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου ότι ο φερόμενος ως αρμόδιος υπάλληλος που βεβαιώνει το γνήσιο της υπογραφής δεν υπηρετούσε στην συγκεκριμένη Υπηρεσία. Επίσης το

Ιδιωτικό συμφωνητικό που προσκόμισε η ελεγχόμενη δεν έχει στα συμβαλλόμενα μέρη την υπογραφή της.

2. Ότι, σύμφωνα με τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή του ο έλεγχος, το δάνειο 200.000,00€ φέρεται να δίνεται σε μετρητά κι εκτός του τραπεζικού συστήματος, δηλαδή δεν μεταφέρεται από λογαριασμό του δανειστή σε λογαριασμό της ελεγχόμενης. Δεν προκύπτει η ροή του χρήματος και η μεταβίβαση του ποσού.

3. Έως και σήμερα δεν έχει ξεκινήσει η αποπληρωμή του δανείου. Το δάνειο, σύμφωνα με το συμφωνητικό, «θα εξοφληθεί ατόκως πλήρως και ολοσχερώς χωρίς άλλη όχληση μέχρι και της 31/12/2028», ενώ στη συνέχεια αναφέρει «συνάπτεται έντοκο με ετήσιο επιτόκιο 3% ανατοκίζόμενο κατ' έτος». Στην ουσία δεν προκύπτει ο τρόπος αποπληρωμής.

4. Σύμφωνα με το συμφωνητικό, το πόσο του δανείου έπρεπε να κατατεθεί σε λογαριασμό του οφειλέτη, δηλαδή λογαριασμό της ελεγχόμενης, γεγονός που δεν συνέβη. Τα χρήματα του δανείου δεν κατατέθηκαν κατά τη χορήγησή του σε λογαριασμό της ελεγχόμενης.

5. Ο φερόμενος ως δανειστής δεν ήταν σε θέση να χορηγήσει δάνειο ύψους 200.000,00€. Επίσης δεν έχει δηλώσει στην δήλωση φορολογίας εισοδήματος Ε1 φορολογικού έτους 2018 τη χορήγηση του δανείου.

6. Δεν προκύπτει από το συμφωνητικό ο σκοπός του δανείου.

Ανακεφαλαιώνοντας, το δάνειο ύψους 200.000,00€ δεν είναι πραγματικό καθώς

1. Το ιδιωτικό συμφωνητικό δανεισμού δεν φέρει βέβαιη χρονολογία, θεωρημένη από Δημόσια αρχή,

2. ο δανειστής δεν ήταν σε θέση να χορηγήσει το δάνειο,

3. στο συμφωνητικό δεν αναφέρεται ρητά ο σκοπός του δανείου,

4. δεν αποδεικνύεται η μεταβίβαση του ποσού από τον δανειστή στην ελεγχόμενη και

5. δεν έχουν τηρηθεί τα βασικά στοιχεία του δανεισμού όπως ο τόκος και οι περιοδικές καταβολές προς επιστροφή του κεφαλαίου.

Ωστόσο το ποσό των χρημάτων/ μετρητών είναι υπαρκτό καθώς η ελεγχόμενη όντως πραγματοποιεί καταθέσεις μετρητών στον τραπεζικό λογαριασμό GR..... στην

Τράπεζα που τηρεί η επιχείρησημε ΑΦΜ της οποίας η ελεγχόμενη είναι μοναδικό μέλος και διαχειρίστρια, ενώ η φερόμενη ως αγοράστρια επιχείρηση (της οποίας η ελεγχόμενη είναι διαχειρίστρια) είναι πρώτον ζημιόγωνα και δεύτερον δεν διαθέτει στο λογαριασμό της το απαραίτητο χρηματικό κεφάλαιο για να καλύψει τα έξοδα της αγοραπωλησίας.

Άρα η ελεγχόμενη κατέβαλε το 2018, και όχι η επιχείρηση, για την αγορά του εν κρίση ακινήτου, τουλάχιστον 150.000,00€ ως τίμημα του ακινήτου, και 1.555,57€ ως λοιπά συμβολαιογραφικά έξοδα (μεγαρόσημο, αμοιβή συμβολαιογράφου) όπως προκύπτει από το
Προσύμφωνο Αγοραπωλησίας Αστικού Ακινήτου (Κάθετης Ιδιοκτησίας Ν.Δ. 1024/1971) του Συμβολαιογράφου

Σημειώνεται ότι η αγοραπωλησία του ακινήτου ολοκληρώνεται το 2019 και για την ολοκλήρωση της απαιτήθηκαν, επιπλέον ποσό 57,99€ για τη με αρ. Πράξη Παράτασης Προσυμφώνου Αγοραπωλησίας Ακινήτου και ποσό 31.887,45€ για τη με αρ.
Αγοραπωλησίας Αστικού Ακινήτου (Κάθετης Ιδιοκτησίας Ν.Δ. 1024/1971) του Συμβολαιογράφου

Ανακεφαλαιώνοντας, ο έλεγχος διαπιστώνει ότι η ελεγχόμενη κατέβαλε το 2018, 151.555,57€ και το 2019, 31.945,44€ για την απόκτηση ακινήτου σύμφωνα με το άρθρο 32 παρ. γ του ν. 4172/2013. Το ποσό αφορά δική της δαπάνη και όχι της επιχείρησης, καθώς εν τοις πράγμασι δεν υπήρξε ποτέ αύξηση μετοχικού κεφαλαίου όπως ισχυρίζεται.

Επιπρόσθετα όμως ο έλεγχος διαπιστώνει ότι η ελεγχόμενη έχει στη διάθεσή της μετρητά με τα οποία αποπληρώνεται η αγορά του ακινήτου χωρίς όμως να προκύπτει η πηγή προέλευσης των χρημάτων και θεωρεί το εν κρίση ποσό 151.555,57€ για το 2018 προσαύξηση περιουσίας αγνώστου πηγής σύμφωνα με το άρθρο 21 παρ. 4 του ν. 4172/2013.»

Επειδή, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο - δικαιολογητικό, με το οποίο να αποδεικνύει ότι όντως έλαβε το ως άνω δάνειο.

Επειδή, βάσει των ανωτέρω, προκύπτει ότι ορθώς ο έλεγχος θεώρησε και ενέμεινε στην θέση του, ότι το δάνειο δεν είναι πραγματικό, καθώς:

- το από 29/08/2019 ιδιωτικό συμφωνητικό δανεισμού δεν φέρει βέβαιη χρονολογία, θεωρημένη από Δημόσια Αρχή,
- το ανωτέρω ιδιωτικό συμφωνητικό δανεισμού δεν έχει την υπογραφή της προσφεύγουσας ως αντισυμβαλλόμενο μέρος,
- ο δανειστής δεν ήταν σε θέση να χορηγήσει το δάνειο,
- στο συμφωνητικό δεν αναφέρεται ρητά ο σκοπός του δανείου,
- δεν αποδεικνύεται η μεταβίβαση του ποσού από τον δανειστή στην προσφεύγουσα και
- δεν προκύπτουν τα βασικά στοιχεία του δανεισμού όπως ο τόκος και οι περιοδικές καταβολές προς επιστροφή του κεφαλαίου.

Ως εκ τούτου, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί του αντιθέτου απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Ως προς τον 3^ο και 4^ο προβαλλόμενο λόγο.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις άρθρου 54 «Κυρώσεις για την υποβολή ανακριβούς δήλωσης» του ν. 5104/2024, ορίζεται ότι:

«1. Όταν η φορολογική δήλωση είναι ανακριβής και το ποσό του φόρου που προκύπτει με βάση τη φορολογική δήλωση υπολείπεται του ποσού του φόρου που προκύπτει με βάση διορθωτικό προσδιορισμό φόρου που πραγματοποιήθηκε από τη Φορολογική Διοίκηση, ο φορολογούμενος υπόκειται σε πρόστιμο επί της διαφοράς φόρου που προκύπτει προς καταβολή ως εξής:

α) δέκα τοις εκατό (10%) του ποσού της διαφοράς, εάν το εν λόγω ποσό ανέρχεται σε ποσοστό από πέντε τοις εκατό (5%) έως είκοσι τοις εκατό (20%) του φόρου που προκύπτει με βάση τη φορολογική δήλωση,

β) είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) του ποσού της διαφοράς, αν το εν λόγω ποσό υπερβαίνει το ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) και ανέρχεται σε ποσοστό έως πενήντα τοις εκατό (50%) του φόρου που προκύπτει με βάση τη φορολογική δήλωση,

γ) πενήντα τοις εκατό (50%) του ποσού της διαφοράς, αν το εν λόγω ποσό υπερβαίνει σε ποσοστό το πενήντα τοις εκατό (50%) του φόρου που προκύπτει με βάση τη φορολογική δήλωση.»

Επειδή, όπως ορθώς αποτυπώνεται στην υπ' αριθ.Οριστική Πράξη Διορθωτικού Προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος / Πράξη Επιβολής Προστίμου, φορολογικού έτους 2018, του Προϊσταμένου του 4^{ου} ΕΛ.ΚΕ ΑΤΤΙΚΗΣ, το Πρόστιμο Φόρου του άρθρου 54 του Κ.Φ.Δ. υπολογίζεται στο 50% του ποσού της διαφοράς, καθώς το εν λόγω ποσό υπερβαίνει σε ποσοστό το πενήντα τοις εκατό (50%) του φόρου που προκύπτει με βάση τη φορολογική δήλωση.

Επειδή, όπως ορίζουν οι αρχές της χρηστής διοίκησης και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικούμενου, τα διοικητικά όργανα οφείλουν να ασκούν τις αρμοδιότητές τους με βάση το περί δικαίου αίσθημά τους, με αναλογικότητα και επιείκεια και στο πλαίσιο της αρχής της

νομιμότητας της δημόσιας διοίκησης. Σύμφωνα με την αρχή αυτή, η δημόσια διοίκηση οφείλει να διευκολύνει τους διοικούμενους να προστατεύουν τα συμφέροντά τους και να απολαμβάνουν τα δικαιώματά τους, παρεμποδίζοντας τις αντιφατικές δράσεις που συνεπάγονται ανεπιεικείς και άδικες προς τον διοικούμενο λύσεις.

Επειδή, η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 παρ. 1 του Συντάγματος (ΣΤΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή, σύμφωνα με το κατά πάγια νομολογία περιεχόμενο της αρχής της αναλογικότητας, οι επιβαλλόμενοι από τον κοινό νομοθέτη και τη διοίκηση περιορισμοί στην άσκηση των ατομικών δικαιωμάτων πρέπει να είναι μόνο οι αναγκαίοι και να συνάπτονται προς τον υπό του νόμου επιδιωκόμενο σκοπό. Ένα μέτρο που προβλέπεται από διάταξη νόμου ως κύρωση για παράβαση διατάξεως, τότε μόνον αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας, όταν από το είδος ή τη φύση του είναι προδήλως ακατάλληλο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού ή όταν οι δυσμενείς συνέπειες του μέτρου τελούν σε προφανή δυσαναλογία ή υπερακοντίζουν τον επιδιωκόμενο σκοπό (ΟΛΣΤΕ 990/2004, ΣΤΕ 1249/2010). Ο σκοπός που επιδιώκεται εν προκειμένω, είναι ο κολασμός του παραβάτη και η αποτροπή παρομοίων παραβάσεων. Εξάλλου, όταν η ίδια η φορολογική αρχή, θεμιτώς κατά το Σύνταγμα, εν όψει των αναφερθέντων, δεν διαθέτει διακριτική ευχέρεια να προσδιορίζει το ύψος των φόρων αναλόγως των ειδικότερων συνθηκών της παραβάσεως, θέμα παραβιάσεως της αρχής της αναλογικότητας, ως εκ του ότι το δικαστήριο που ελέγχει τη νομιμότητα της σχετικής πράξεως της ως άνω αρχής δεν διαθέτει ούτε αυτό τέτοια εξουσία, δεν μπορεί να τεθεί.

Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας περί νομικής, ουσιαστικής αβασιμότητας και καταχρηστικότητας ενεργειών της Φορολογικής Αρχής, καθώς και την παράβαση της αρχής της αναλογικότητας απορρίπτονται ως αβάσιμοι.

Ως προς τον 5^ο προβαλλόμενο λόγο.

Ως προς το αίτημα της προσφεύγουσας να κληθεί να παραστεί ενώπιον της Υπηρεσίας μας, προκειμένου να αναπτύξει τους ισχυρισμούς της, που διαλαμβάνονται στην υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 72 παρ. 5 του ν. 5104/2024 (ΚΦΔ), ορίζεται ότι: «...η Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών εκδίδει απόφαση, [...], λαμβάνοντας υπόψη την προσφυγή, τις πληροφορίες που έλαβε από τον υπόχρεο και τις απόψεις της αρμόδιας Υπηρεσίας της Φορολογικής Διοίκησης καθώς και κάθε άλλη πληροφορία που είναι σχετική με την υπόθεση. [...]. Αν η Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών το κρίνει απαραίτητο, δύναται να καλέσει τον υπόχρεο σε ακρόαση. Σε περίπτωση που προσκομισθούν νέα στοιχεία στη Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών ή γίνει επίκληση νέων πραγματικών περιστατικών, ο υπόχρεος καλείται υποχρεωτικά σε ακρόαση.[...].»

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3 παρ. 1-5 της υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1064/12.4.2017 (ΦΕΚ Β' 1440/27.4.2017) απόφασης της ΑΑΔΕ, αναφέρεται ότι:

«1. Η Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών ερευνά [...] τα πραγματικά και νομικά ζητήματα των υποθέσεων, λαμβάνοντας υπόψη την προσφυγή, τις πληροφορίες που έλαβε από τον υπόχρεο, τις απόψεις της αρμόδιας φορολογικής αρχής, καθώς και κάθε άλλη πληροφορία που σχετίζεται με την υπόθεση. Η διαδικασία διεξάγεται εγγράφως, με την επιφύλαξη των οριζόμενων στο παρόν άρθρο. 2. Η Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών, εάν το κρίνει απαραίτητο, δύναται [...] να καλεί τον υπόχρεο, προκειμένου να εκφράσει εγγράφως, εντός πέντε (5) εργασίμων ημερών το αργότερο, τις απόψεις του ως προς τα σχετικά ζητήματα και τους προβαλλόμενους με την άσκηση της ενδικοφανούς προσφυγής λόγους και ισχυρισμούς. 3. Στις περιπτώσεις που με την άσκηση της ενδικοφανούς προσφυγής προσκομισθούν στη Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών νέα στοιχεία ή γίνει επίκληση νέων πραγματικών περιστατικών, ο υπόχρεος πρέπει να καλείται σε ακρόαση [...], προκειμένου να εκφράσει εγγράφως τις απόψεις του, αναπτύσσοντας τους προβαλλόμενους με την ενδικοφανή προσφυγή λόγους και τα τυχόν συνυποβαλλόμενα σε αυτήν νέα στοιχεία ή τα επικαλούμενα με το αίτημά του νέα πραγματικά περιστατικά. [...]. Ως νέα στοιχεία ορίζονται αυτά τα οποία δεν είχε στη διάθεσή της η φορολογική αρχή και δεν ήταν δυνατόν να τα λάβει υπ' όψιν της κατά το χρόνο έκδοσης της προσβαλλόμενης πράξης. 4. ...η Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών κρίνει εάν πρόκειται για νέα στοιχεία ή όχι ή για νέα πραγματικά περιστατικά, συνεκτιμώντας τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης [...] και κάθε άλλο πρόσφορο στοιχείο. 5. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις και εφόσον κατά την κρίση της Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών συντρέχει λόγος, η προβλεπόμενη στις παραγράφους 2 και 3 [...] ακρόαση διεξάγεται προφορικώς [...].»

Επειδή, σύμφωνα με όσα διευκρινίστηκαν με την παρ. Δ' της υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1069/2014 εγκυκλίου του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΓΓΔΕ) του Υπουργείου Οικονομικών:

«1. Η Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των στοιχείων του φακέλου και κάθε άλλη πληροφορία που σχετίζεται με την υπόθεση, εκδίδει απόφαση [...]. 2. [...]. 3. Στις περιπτώσεις που με την άσκηση της ενδικοφανούς προσφυγής προσκομισθούν στη Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών νέα στοιχεία ή γίνει επίκληση νέων πραγματικών περιστατικών, ο υπόχρεος πρέπει να καλείται σε ακρόαση, προκειμένου να εκφράσει τις απόψεις του, αναπτύσσοντας τους προβαλλόμενους με την ενδικοφανή προσφυγή λόγους και τα τυχόν συνυποβαλλόμενα σε αυτήν νέα στοιχεία ή τα επικαλούμενα με το αίτημά του νέα πραγματικά περιστατικά σύμφωνα με τα παραπάνω οριζόμενα. [...].»

Επειδή, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή της, η προσφεύγουσα ζητά να κληθεί να παραστεί ενώπιον της Υπηρεσίας μας, προκειμένου να αναπτύξει τους ισχυρισμούς, που διαλαμβάνονται στην υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή της. Όπως όμως προκύπτει από τις προπαρατεθείσες διατάξεις του άρθρου 72 παρ. 5 του ΚΦΔ και του άρθρου 3 παρ. 1-5 της υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1064/12.4.2017 απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ, η Υπηρεσία μας δύναται να καλέσει το υπόχρεο πρόσωπο (εν προκειμένω, την προσφεύγουσα) σε ακρόαση, προκειμένου να εκφράσει τις απόψεις της ως προς τα σχετικά ζητήματα και τους προβαλλόμενους με την άσκηση της ενδικοφανούς προσφυγής λόγους και ισχυρισμούς, αλλά μόνο αν κρίνει κάτι τέτοιο απαραίτητο. Στην προκειμένη περίπτωση, δεν κρίθηκε απαραίτητο να κληθεί η προσφεύγουσα προκειμένου να αναπτύξει τους ισχυρισμούς, που προβάλλει στην υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή με την οποία άλλωστε δεν προσκομίστηκαν νέα στοιχεία, ούτε προβλήθηκαν νέοι ισχυρισμοί. Για τους λόγους αυτούς, το αίτημα της προσφεύγουσας να κληθεί να παραστεί ενώπιον της Υπηρεσίας μας, απορρίπτεται ως νόμω αβάσιμο.

Επειδή, κατά τα λοιπά, οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται αναλυτικά στην απόέκθεση μερικού ελέγχου προσδιορισμού Φόρου Εισοδήματος, του Προϊσταμένου του 4^{ου} ΕΛ.ΚΕ ΑΤΤΙΚΗΣ, επί της οποίας εδράζεται η προσβαλλόμενη πράξη, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες.

Αποφασίζουμε

Την μερική αποδοχή της με ημερομηνία κατάθεσηςκαι με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της, και την τροποποίηση της με αριθ.οριστικής πράξης διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξης επιβολής προστίμου, φορολογικού έτους 2018 του 4^{ου} ΕΛ.ΚΕ ΑΤΤΙΚΗΣ.

Οριστική φορολογική υποχρέωση της προσφεύγουσας – καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

- Η με αριθ.οριστική πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου εισοδήματος/πράξη επιβολής προστίμου φορολογικού έτους 2018.

ΑΝΑΛΥΣΗ		ΒΑΣΕΙ ΔΗΛΩΣΗΣ (Α)	ΒΑΣΕΙ ΕΛΕΓΧΟΥ (Β)	ΒΑΣΕΙ ΔΕΔ (Γ)	ΔΙΑΦΟΡΑ ΔΕΔ (Γ) - (Α)
Φορολογητέο εισόδημα	του υπόχρεου της συζύγου	0,00	161.330,57	157.355,57	157.355,57
Υπόλοιπο Φόρου	Πιστωτικό ποσό Χρεωστικό ποσό	0,00	53.239,09	51.927,34	51.927,34
Προκαταβολή φόρου					
Τέλη χαρτοσήμου μισθωμάτων ακινήτων					
Εισφορά υπέρ ΟΓΑ στα πιο πάνω τέλη χαρτοσήμου					
Πρόστιμο φόρου άρθρου 54 § 1 Κ.Φ.Δ. (ν.5104/2024)			26.619,55	25.963,67	25.963,67
Πρόστιμο τελών χαρτοσήμου άρθρου 54 § 1 Κ.Φ.Δ. (ν.5104/2024)					
Εισφορά υπέρ ΟΓΑ στο πρόστιμο τελών χαρτοσήμου					
Ειδική Εισφορά Αλληλεγγύης		0,00	11.870,75	11.513,00	11.513,00
Τέλος Επιτηδεύματος					
Φόρος πολυτελούς διαβίωσης					
.....					
Διαφορά συμψηφισμού					
Ποσό που επιστράφηκε ή ζητήθηκε προς επιστροφή					
Σύνολο φόρων τελών & εισφορών	για καταβολή για επιστροφή	0,00	91.729,39	89.404,01	89.404,01
Αχρεωστήτως καταβληθέντα ποσά					

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην υπόχρεη.

Ακριβές Αντίγραφο
Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.